

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.35.716/2012/3.szám

A Kúria a által képviselt felperesnek, a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (8022 Székesfehérvár, Mátyás király krt.8.) alperes elleni adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Székesfehérvári Törvényszék 2012. június 6. napján kelt 8.K.20.663/2012/4. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t

A Kúria a Székesfehérvári Törvényszék 8.K.20.663/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja azzal, hogy az új eljárásra kötelezést mellőzi.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s:

X.Y. adózó végintézkedés hátrahagyása nélkül 2009. december 3. napján elhunyt. A 2010. október 26. napján jogerőre emelkedett 42021/Ü/87/2010/20. számú hagyatékátadó végzés szerint a közjegyző a hagyatékot - mivel azt a leszármazók visszautasították - törvényes öröklés jogcímén a Magyar Államnak adta át, melynek képviselője a felperes.

Az elhunyt adókötelezettségének soron kívüli megállapítására hivatalból indult eljárás eredményeként az elsőfokú adóhatóság határozatában megállapította, hogy a hagyatékátadó végzés alapján a hagyaték örököse teljes egészében a felperes, egyben kötelezte a Zrt.-t, mint örököst késedelmi pótlék, mulasztási bírság és önellenőrzési pótlék megfizetésére.

Az alperes a 2012. február 7-én kelt . számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta, határozatának fejrészában a felperest, mint a Magyar Állam képviselőjét jelölte meg.

A felperes keresetében kifejtette, hogy egyrészt a hagyatéki hitelezői igény megfizetése nem őt, mint képviselőt, hanem a Magyar Államot, mint képviseltet terheli, másrészt a felelősség mértékét a

támadott döntés nem rögzíti a Ptk.679.§ (1) bekezdésének megfelelően.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte. Rögzítette, hogy az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 61.§ (1) bekezdése szerint a Kincstári Vagyoni Igazgatóság 2007. december 31-i hatállyal megszűnik, jogai és kötelezettségei ezen időponttól a felperesre szálltak át. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a felperes lett a Magyar Állam. A felperes a Magyar Állam nevében eljár, képviseli, de a jogokat és a kötelezettségeket nem a felperes, mint képviselő, hanem a Magyar Állam szerzi meg. Az adózás rendjéről kiadott 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 35.§ (2) bekezdés a) pontja és 131.§ (1) - (3) bekezdései összevetéséből megállapítható, hogy az örökhagyó adótartozásáért a Magyar Állam örökös tartozik helytállni, de csak a hagyaték tárgyaival és annak hasznaival felel. A bíróságnak nem volt hatásköre az alperesi határozat megváltoztatására, tekintettel arra, hogy itt nem az adó összegének, hanem a kötelezett személyének megváltoztatására kell hogy sor kerüljön. Az elsőfokú hatóságnak az új eljárásban örökösként a hagyatékátadó végzésben a közjegyző által megjelölt örököszt kell feltüntetnie és nem az örökös képviselőjét, valamint meg kell jelölni azokat a vagyontárgyakat, amelyekből ki kell elégíteni az örökösnek az alperesnél nyilvántartott örökhagyói tartozásokat.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését, másodlagosan hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára való kötelezését. Kifejtette, hogy a másodfokú adóhatósági határozat a jogerős hagyatékátadó végzés alapján a tartozás megfizetésére az örökös képviselőjét, a felperest kötelezte. A felperes keresetét a Magyar Állam nevében nyújtotta be, így azt az elsőfokú bíróságnak idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítania a Pp.130.§ (1) bekezdés g) pontjának első fordulata alapján, figyelemmel a Kúria Kfv.V.35.478/2011/5. és Kfv.I.35.477/2011/4. számú végzéseiben megtestesülő egységes bírói gyakorlatra.

Ezt meghaladóan a jogerős ítélet sérti az Art.35.§ (1) bekezdését, 35.§ (2) bekezdés a) pontját, 131.§ (3) bekezdését, továbbá a Polgári perrendtartásról kiadott 1952. évi III. törvényt (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdését. Az állami adóhatóságnak az örököszt - az örökrésze arányában - a teljes adótartozás megfizetésére kell kötelezni, e körben nem vizsgálhatja a hagyatéki vagyon tárgyait, illetve nem kötelezettsége meghatározni azt sem, hogy a tartozást mely vagyontárgyakból kell az örökösnek megfizetnie. Hivatkozott a Kúria Kfv.V.35.320/2011/5. számú

ítéletében és a BH 2007/278. számon közzétett jogesetben foglaltakra.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp.275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. Az elsőfokú bíróság értékelte a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, ily módon a bizonyítékokat a Pp.206.§ (1) bekezdése alapján a maguk összességében értékelte és meggyőződése szerint helyes megállapításokat tett.

Jogsabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg, ilyen jogsértést azonban a Kúria nem állapított meg.

Az elsőfokú adóhatóság határozatában nem az örökhagyó örökösét, a Magyar Államot, hanem a hagyatéki eljárásban annak képviselőjében eljáró felperest kötelezte az örökhagyó adótartozásának megfizetésére, ezt a döntést az alperes határozatával helybenhagyta. A per alapjául szolgáló közigazgatási eljárásnak nem a Magyar Állam, hanem az elsőfokú határozatban kötelezett felperes volt az alanya. A felperes státuszán nem változtat az a körülmény, hogy az alperesi határozat a felperest, már mint képviselőt kötelezte az adótartozás megfizetésére. A pert a közigazgatási eljárás ügyfele, a indította meg, mely jogi személy rendelkezik aktív perbeli legitimációval. Az iratokkal ellentétes azon alperesi álláspont, mely szerint a keresetet a Magyar Állam nevében nyújtotta be. Az alperes által hivatkozott kúriai végzések jelen ügghöz képest más tényállásbeli alapokon nyugszanak, mivel azokban a pert a Magyar Állam indította meg felperesként.

A perben felmerült jogkérdést a Kúria más eljáró tanácsai eldöntötték, a jelen ügyben eljáró tanács osztja a Kfv.V.35.320/2011/5., Kfv.V.35/296/2012/4., Kfv.I.35.241/2012/7. számú ítéletekben és Kfv.V.35.682/2012/4. számú végzésben írt azon álláspontot, hogy adó megfizetésére a jogerős közjegyzői hagyatékátadó végzés szerinti örökös lehet kötelezni. A felperes nem örökös, nem a Magyar Állam, hanem annak képviselője, ezért őt az adóhatóság tévesen kötelezte adó megfizetésére a Magyar Állam helyett.

Az elsőfokú bíróság helyesen döntött akkor, amikor az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, azonban szükségtelen volt az elsőfokú közigazgatási

szervet új eljárás lefolytatására kötelezni, mivel a felperest, mint az örökös képviselőjét adó megfizetésére nem lehet kötelezni.

A fentiekre tekintettel a Kúria a Pp.275.§ (3) bekezdése szerint eljárva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta azzal, hogy az új eljárásra kötelezést mellőzte.

A perköltség viseléséről szóló rendelkezés az illetékekről kiadott 1990. évi XCIII. törvény 5.§ (1) bekezdés c) pontján alapul.

Budapest, 2013. évi október hó 29. napján

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

írnok